

**Verbi Domini Et Spiritus Oris Domini, quo factus est omnis coeli Exercitus
Gloriae Sacrum ipsa Angelorum anniversaria solemnitate publicat ac ad serium
ardentissimumq[ue] studium supremo illi Thronorum, Dominationum
Principatum & potestatum magnificentissimo Conditori pro tam sanctis
potentibusq[ue] Spiritibus custodiae nostrum deputatis reddendae summo
Conditori, ...**

Rostochii: Keilenbergius, 1678

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735978689>

Druck Freier Zugang

148.
2

VERBI DOMINI ET SPIRITUS ORIS DOMINI,

quo factus est omnis cœli Exercitus

GLORIÆ SACRUM

ipsâ ANGELORUM anniversariâ solemnitate publicat

ac ad serium ardentissimumq; studium

supremo illi Thronorum, Dominationum,

Principatum & potestatum,

magnificentissimo Conditori

pro tam sanctis potentibusq; Spiritibus
custodiæ nostrum deputatis

reddendæ summo Conditori, Spirituum Patri, submissæ

Evcharistiæ, exorandæ amplioris Angelorum custodiæ,

exoptandæ sectandæq; humilitatis Angelicæ

expectandæ deniq; in cœlo æqualitatis cum Angelis gloriosæ,

Omnes omnium ordinum Cives Academi-
cos invitat.

AUGUSTVS VARENIVS, D.

Colleg. Theol. Senior, Consist. Ducum Mekleb.

Affessor, Acad. Rostochiensis h. t. RECTOR.

Apoc. XIX, 10. c. XXII, 8. 9.

*Ego verò Johannes, quum hæc audivissem, & vidissem, procidi ante pedes
Angeli, qui mihi hæc ostendebat, ut adorarem eum.*

*Sed is dixit mihi: Vide ne (feceris!) Conseruus enim tuus sum & fratrum
tuorum prophetarum (habentium testimoniū Jesu) & eorum qui observant
verba libri hujus. Deū adora! Testimoniū enim Jesu, est Spiritus prophetiæ.*

ROSTOCHII,

Typis Friderici Keilenbergii, Acad. Typogr. An. cto 19c LXXIIX.

84! **S**ummi, ex dilectionis & dignationis Christi caractere, nominis, Apostolus idem & Evangelista pariter, ac novi Test. Propheta, arcanorum Angelicorum contemplator & Auscultator, nec in tanto muneris fastigio suæ dissimulator infirmitatis, in ipsa ferè arcanorum Apocalypticorum clausulâ, illa commemorat, quæ ad considerationem & majestatis faciunt Angelicæ, & humilitatis ac modestiæ, & seriæ in Deum pietatis & reverentiæ. *Majestatis* illud argumentum, quod cum visus, auditusq; Johanni esset, tantoq; se gloriosi Luminis fulgore ostendisset, Internuncius Numinis Angelus, & jam sublimia illa mysteria de *nuptiis Agni & civitate cœlesti cujus templum Dominus & Lucerna Agnus est* (c. XIX, 7. c. XXI, 22. 23. c. XXII, 5.) perorasset, hic lapsabundus ad pedes Angeli, adoraturus (non civiliter: sed religiosè) tantum Oratorem, *procciderit*, nec post repulsam primam *θεοπροσκύωσιν* abstinerit. *Humilitatis*, (quod atrum in Tartaro Cacodæmonem, olim ab ipso Domino superbè impudentissimèq; cultum religiosæ adorationis sibi deposcentem, in perpetuum, nisi pudere dædidicisset, pudorem dare potuisset) quod repulsus prohibitusq; inde Johannes fuerit à præcipitis illius consilii adorationis executione, quia ipse Angelus non *Deum*: sed illius Dei vel Domini velut Angelorum Conditoris servū se est professus, nec ex tanta flammæ Angelicæ, naturæq; merè spiritualis eminentiâ, saltem non refugit JOHANNIS: sed & nec *Fratrū ejus Prophetarum, habentium testimonium Jesu, quod est Prophetia Spiritus, omniumq; observantium verba libri hujus, Conservum se agnoscere*: Pietatis deniq; illorum thronorum Angelicorum, & in Conditorem *SPIRITUM ORIS DOMINI*, devotissima reverentiæ, quod à se Creaturâ ad Creatorem, à se Ministeriano supremi Numinis, *quod adorant Angeli, ad ipsum DOMINUM, velut essentiali numero unum, unumq; adorationis Sacræ & religiosæ objectum ablegarit Johannem, bisq; illi acclamarit illud: DEUM ADORA* (quod Cypr. l. de bono pat. in fine legit: DOMINUM JESUM adora!) quo fulmine tantus Orator, nec se sine læsæ majestatis crimine adorationem religiosam soli Deo debitam, posse vel potuisse unquam admittere, nec sive Johannem, in novo, sive e. c. Daniele in V. T. utrumq; *Prophetam, habentem testimonium Jesu, vel quemcunq; ex communi credentium numero debuisse vel debere, ulli*

re, ulli supposito creato, nec vel ipsi MICHAELI Archangelo, nec thronis, cultū religiosum, velut soli Deo debitū deferre, publicè declaravit.

QVi nuper sub schemate Anti-Sociniano Dubitantii, ingenti inauditoq; hactenus paradoxo orbem, veteremq; *Eunomianorū, Macedonianorū, & in his Tropicorū*, utut naturam Spiritus S. divinā exauctorantium, inq; Creaturæ primariā qvādam & vel Angelicā classe collocantiū, *persona* tamē, etsi creata vel Angelicā qvoq; *unitatē*, Spiritui S. asserentium, auxit hæresin, *Angelos omnes*, totumve illum *caelestis militiae exercitum*, non supponendo throno S. Spiritus: sed in eo collocando (sic ut ubi Ecclesia Catholica unum essentiali pariter & personali numero creditit & professā est æternum æterni Patris Filiiq; Spiritum, ibi derepente collocetur, Spiritus S. nomine intelligenda, *universa illa panegyris innumerabilium Angelicorum Spirituum*) opinatus qvidem, se in hāc qvoq; Apocalypsi invenisse, grande suo paradoxo præsidium, qvo tamē validissimè ab Evangelistā, ejusdemq; *conservo* Angelo excutitur ac fortissimè repellitur. Memoratur hic Angelus, sanè posterior cum *Johanne* collocutor, c. XXI, 9. ac probabiliter, sive idē numero, sive alius ex eodē *septenario* conf. c. XVII, 1. c. XIX, 9. fuisse *Unus ex septem illis Angelis, qui 7. phialas plagosas ex ascendentia Dei in terram effuderant* conf. c. XVI, 1. c. XXI, 9. atq; adeo talis, qui per illum *septenarium*, reducitur ad *choros & panegyris XII. legionum Angelorum*, quorum mentio in Evangelio Matth. XXVI, 53. vel illa millies millia *& centies centena millia*, quorum *ministrantium ad thronum* Majestatis, vel *coram antiquo dierum stantium* fortissimorum Angelorum in Daniele c. VII, 10. illustris memoria, vel illas *myriades myriadam, & chiliades chiliadam* *κχι λόγην* thronum majestatis stipantium, & præeuntibus *4. Animalibus, & 24. Senioribus* canticum novum *Agno Redemptori* accinentium Apoc. c. V, 11. Scilicet, prout Pater unus numero hypostatico est, prout *Filius* una numero persona est: ita & *Spiritus S.* numero *personali* unus est. Matth. XXIX, 19. sic ut *Pater, Filius, & Spiritus S.* non sunt nisi *trēs* s. *tres persone*, & adeo *Spiritus S.* unus ex illis tribus, qui tres essentiali numero *Unum sunt* 1. Joh. V, 7. de quo adeo scriptura propriè locuta non loquitur, nisi ut de *UNO* s. *unā persona*, non saltem asserendo *unum eundemq; Spiritum S.* respectu *Veteris & novi Testamenti*,

pro-

prout non alius Deus Veteris quàm N. Testamenti: sed citra talem re-
 spectum oppositum temporum; in contradistinctione *charismatum*
vel donorum, ministeriorum & energematum velut *variorum & distincto-*
rum, cum tamen unus idemq; sit *Spiritus S.* idemq; *Domini & Deus*
agens omnia in omnibus, sicut omnia illa agit **UNUS ILLE ET IDEM SPI-**
RITUS distribuens singulis sicut vult conf. 1. Cor. XII, 3. 4. 5. 6. 8. II. prout
 & in baptismo & Cœnæ Sacramento omnes per unum Spiritum baptiza-
 mur, & omnes in unum Spiritum potamur vid. ibid. v. 13. & conferantur
 pluscula pro illâ unitate *Spiritus S.* militanti argumenta Joh. XIV, 17.
 26. c. XV, 26. c. XVI, 13. Act. I, 16. c. IV, 25. Eph. IV, 4. 5. 1. Tim. IV, 1. Atq;
 panegyris Angelica non est una persona, nec hic Angelus, unus τῶν ἁγίων,
 ita est unus numero, ut nō sit ex classe τῶν πολλῶν Ἀγγέλων conf. Apoc. V,
 II. sive sic, ut sub uno genere, distingvatur & specie & numero, sive ut sub
 unâ solâ specie distingvantur essentiali personalive numero, (quod po-
 sterior est de fide conf. Ps. CIV, 4.) Neq; scriptura de Angelis loquitur
 ut de uno: sed ut de multis conf. loc. all. Gen. c. III, 24. c. XIX, 2. c. XXXII,
 1. 2. Ps. XCI, 11. E. hæc Spirituum congregatio non est **SANCTUS ILLE**
SPIRITUS absolutè & simpliciter **UNUS**. Ceterum non sic personato
 AntiSociniano paradoxo Autori satisfactum. Habet quo veritati ob-
 strepat. Si enim nec *Scriptura*, nec *Patrologia* refugit *Spiritum Sanctum*
 ut toties expressum in singulari, *declarare per pluralem*, nec *Angelicorū*
Spirituum panegyri s. *congregationem*, expressâ familiarissimè in plurali
 declarare aliquando, salvâ Spirituum pluralitate, per numerum sin-
 gularem. E. hic non magis perimit pluralitatē personalem in memo-
 rato singulariter *S. Spiritu & Enallagam singularis pro plurali*, quàm
 collectivè in tali *Angelo*. Sed E. Pro minore affertur, quoad *Spiritū S.* votū
Johannis Apocalypticum, *pacis* sc. & *gratiæ* ἀπὸ τῶν ἁγίων πνευμάτων s. à
 VII. *Spiritibus* c. I, 4. (conf. c. III, 1. c. IV, 5. c. V, 6.) & illi VII. *Spiritus* con-
 feruntur cum septem *stellis Angelis* c. I, 20. VII. *Angelis tubicinibus* c. IX,
 2. VII. *Angelis totidem phialarum excandescentiæ Dei fusoribus* c. XVI, 1.
 nec minus illa, in eadem Apocalypsi, mentio **SPIRITUUM** *prophetarum*
 ut sic ille à Petro in *singulari* expressus **SPIRITUS** *Prophetarum*, resolvatur
 in *plures Sanctos Spiritus Prophetarum*, c. XXII, 6. quoniam & mentio
SPIRITUUM *Prophetarum* in Paulo 1. Cor. XIV, 32. Urgetur *dispartitio &*
diviso

divisio S. Spiritus per tot individua, Num. XI, 17. 25. 2. Reg. II, 9. Act. XI, 17. 18. Hebr. II, 4. Joel. II, 28. 29. Tit III, 6. quæ nimis certum argumentum præstet Spiritum S. esse collectionem plurium Spirituum, quodq; non saltim non repugnet: sed & probari ex scripturis & antiquitate, priorum certè 3. seculorum, possit, Spiritus Angelicos, vocari Sanctos Spiritus Psal. CIV, 5. Hebr. I, 13. Marci IX, 38. Luc. IX, 26. Minorem eandem quoad Angelos ex Pf. XXXIV, 7. ex mentione Satanae, Diaboli, serpentis antiqui, Draconis magni, Diaboli & Satanae Apoc. c. XII, 9. Luc. XI, 18. & Spiritus illius immundi, qui duplicato articulo nominetur in singulari τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, cum tamen fuerit in obfesso plena Daemonum legio Marci V, 8. 9. 10. locuta licet in singulari, conf. & ibi & Luc. IX, 30. 31. unde nil obftet etiam per τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον intelligi posse totam Universitatem s. multitudinem Spirituum. Et hi primarii arietes sunt, qui expugnando primo nostro ex Apocalypsi inscriptâ deducto admoventur argumento: sed sine icthylethifero, ut in illis morsum serpentis antiqui, Spiritus seductionis i. Joh. IV, 6. nulli magis, quàm SPIRITUI Sancto, Spiritui veritatis, Joh. XIV, 17. Spiritui gratia & precum Sach. XII, 10. Spiritui fidei & vita 2. Cor. IV, 13. Rom. IX, 2. (cujus & per universum, & per Ecclesiam singulosve & renascituros, & jam renatos, ac sic fideles, & horum corpora æquè ac mentes & voluntates, illas illuminando, & ad assensum veritatis inclinando, ne fanaticis opinionibus vel Diabolicis furoribus, impleantur, utraq; & flectendo, & gubernando, sese diffundunt, tenebrarum regno infestæ invisæq; energia) inimici, legere liceat, quæq; in hæreticis notavit Tertullianus l. de præscript. adulteria scripturarum & oppositiones mendaciorum, vel, prout idem loquitur, adulterum sensum, & corruptorem stylum. Quia enim, magnificè & salubriter Spiritus S. ita modificavit scripturas, ut locis apertioribus fami occurreret, obscurioribus autem fastidium detergeret, nihil autem de illis obscuritatibus eruatur, quod non alibi planissimè dictum reperiatur Aug. l. 2. de doct. Chr. illi cum deberent quæq; aperta & manifesta deligere, quæ si in scripturis sanctis non invenirentur, nullo modo esset, unde aperirentur clausa & illustrarentur obscura Aug. l. un. de un. Eccl. c. 5.) non ex manifestis aperiunt clausa & illustrent obscura: sed ex obscuris vel propter exercendas mentes rationales figuratè atq; obscure positis obscurant in clarissimâ luce posita. Veniamus in rem præsentem. In loco Apocalypseos c. I, 4. mentio quidè

ἐν τῷ πνεύματι: sed sine addito *ἀγίων*, ut adeo nec hic memorentur VII. *Spiritus Sancti*, etsi non tantum nil obstat, quin illo nomine *μετανοητικῶς* & pro ratione styli & *septenarij* mystici Apocalyptici, habito respectu ad *Spirit. S.* per charismata varia, VII. illis *Ecclesijs distributa*, intelligatur *Unus* ille idemq; *Sanctus Spiritus*: sed & longè graviora in conspicuo, Lectori conscientioso sint argumenta, quibus illud affirmetur, quàm quibus in dubium vocetur. Nec numerum *pluralem* apud Hebræos *pluralitatis* semper esse, sed & aliquando *excellentissima singularitatis*, notum. Et quid mirum, singularis phraseologiæ quicquam etiam circa *Spiritum S.* occurrere in Apocalypsi, libro figuris mysteriorūq; umbraculis præ ceteris opaco? Et tamen deinceps in singulis Ecclesijs loquitur τὸ πνεῦμα, conf. c. II, 7. 11. 17. 29. c. III, 6. 13. 22. Absurdum autem VII. *Spiritus* confundi cum VII. *stellis*, cum VII. *tubicinibus* & *phialarum effundendarum Angelis*, cum VII. illi *ἀστέρες* vel *stellæ* apertè nominentur VII. *Ecclesiarum Angeli* s. *Doctores* vel *Episcopi*, quorū sive robusta fides & confessionis constantia planè laudatur, e. c. *Smvrnai* c. II. à v. 8. ad 12. & *Philadelphiensis* c. III. à v. 7. ad 14. sive ex parte majori laudatur, prout *Epbesini* c. II. à v. 1. ad 8. *Pergameni* à v. 12. ad v. 18. *Thyatireni* c. II. à v. 18. ad usq; f. sive ex parte majori vel omni culpatur, prout *Sardensis* c. II. ad usq; v. 7. & *Laodiceni* à v. 14. ad usq; fin. cap. VII. autem illi *Tubicines* & *phialarum effusores* ubiq; VII. *Angeli* appellantur, non VII. *Spiritus*, & reducantur ad illos *Angelos*, qui in apparatu Throni Majestatis contradistinguntur VII. *Spiritibus*, & *adorant agnum*, quod non prædicatur de 7. *Spiritibus* conf. c. IV, 5. Absurdum conciliare velle *Interpretes VII. Spirituū*, qui de *Angelis*, cum illis qui de *Spiritu S.* intellexerunt, cum illi negarint intelligendū *Spir. S.* hi, VII. *Angelos*. In Apoc. XXII, 6. autè licet quidā *Codices* habeant: κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων πρὸς φητῶν & plures tamen & antiquiores habent τῶν ἀγίων πρὸς φητῶν, quomodo & *Andr. Casareensis* legit, etsi ejus *interpres Peltanus* *Vulgatam* secutus reddidit: *Dominus Deus Spirituum Prophetarum*, sive ut intelligantur *Angeli*, velut *πνεύματα λειτουργικὰ* ministrantes *Prophetis*, prout *Angelus Johanni* conf. c. I, 1. & ibidē XXII, 6. sive *dona Prophetica* à *Christo Domino Deo Angelis internūciis* & *Prophetis* *communicata*: sed & in loco *1. Cor. XIV, 32.* per *πνεύματα*

ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων πρὸς φητῶν

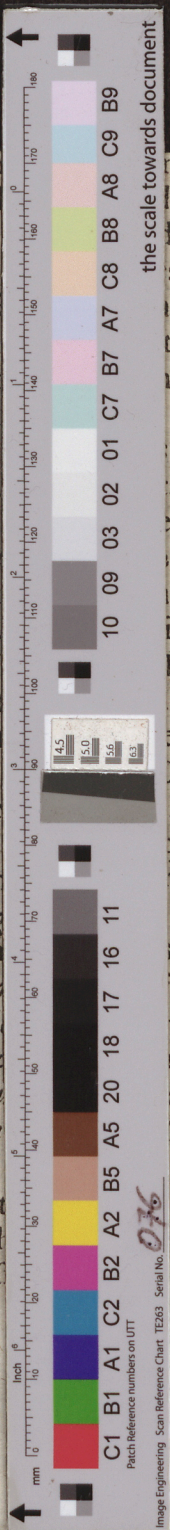
691

691

¶ *Quod non intelligi ipsam Personam S. Spiritus, & prædicatum, & contextus exidenter evincit, conf. quoq; Hebr. XII, 9. Qui sc. est Deus omnium Spirituum, ille quoq; Deus est Spirituum Prophetarum sc. & Spiritus, quo homines sunt, & Spiritus donorum, quibus Prophetæ sunt. Distributio autem omnis illa & divisio e. c. Spiritus Mosis in LXX. Presbyteros, Elia in Elisæum ceterosq; Discipulos ad dona propriè pertinet, etsi uni personæ & Spiritui immenso, salvâ indivisibilitate, non repugnat magis, sese substantialiter, quàm effectivè pluribus communicare, ut adeò ineptè ex illâ distributione inferatur ad plures Sanctos Spiritus. Graviter sec. III. Cypr. serm. de S. Spir: Mosis olim jussum est, ut in Viros LXX. de Spiritu suo partiretur, quibus cum imposuisset Moses manus, requievit in eis Spiritus S. qui non Mosis ablatu est quasi ipse sine Spiritu remaneret, vel idem Spiritus secaretur in partes: sed secundum mensuram donationis divinæ, quæ erat in Mose, gratia singularis facta est multiplex & communis & data est multis in eo potestas, quod prius solis Mosis disponebat autoritas. Sic Helia Spiritum duplicem recepit Helisæus, non quod in duas substantias idè Spiritus sit divisus, & DUOS Prophetæ SANCTOS habueris SPIRITUS: sed quod populo Christiano, cujus typum Helisæus gerebat data sit potestas in opere & sermone &c. Spiritus Angelicos uspiam in scripturâ appellari Spiritum S. vel in plurali Spiritus Sanctos, non sine paralogismo petitionis principii & compositionis dicitur. Quod si de Deo Patre & Filio non valet illatio: Pater & Spiritus est (quia Deus est Spiritus Joh. IV, 24.) & Sanctus Jos. XXIV, 19. E. Pater est Spiritus S. (Eadem ratio Filii) quantum minus ferendum sic inferri: Angeli appellantur & sunt Spiritus Pf. CIV, 5. iidem (boni Angeli) appellantur alibi Sancti e. c. Marci IIX, 38. Luc. IX, 26. E. Angeli appellantur & sunt Sanctus Spiritus, & adeo S. Spiritus non est una persona: sed plures sc. congregatio omnium Spirituum Angelicorum, & sic dantur innumerabiles Spiritus Sancti. Falsum uspiam in scripturis, Spiritum S. denotare individuum vagum. Quæ pro Spiritu S. quod in Sacris & veterum scriptis veniat nomine Spirituum Sanctorum cumulatissimè allegantur ex patribus, sive aliena sunt, sive mutilatè & sublestâ fide citata, sive ex allegorumenis & Hypobolismis ac supposititiis hausta, sive malè explicata & applicata, sive prava illatione detorta, qualia quæ ex Orig. contra Celsum allata. Licet enim alicubi*

alicubi appellarint Angelos Spiritus Sanctos, tamēn apertē à SPIRITU
S. velut creaturas à Creatore, Ministros à Domino distinxerunt. Ex-
pressè alibi Origenes l. 9. in c. 8. ad Rom. *Est inquit, Spiritus Dei, qui & idē
est Spiritus Christi, idēq; & SPIRITUS SANCTUS est. Sed & idem Spi-
ritus ille adoptionis Rom. IIX. de quo EODEM dicit David, SPIRITUM S. tuum
ne auferas à me, quem Spiritum S. principalem (Spiritu principali confirma-
me!) propterea arbitror nominatum, ut ostenderet esse quidem multos Spi-
ritus: sed in his principatum & dominationem tenere SPIRITUM S. qui inde
principalis appelletur. Sicut enim multi sunt Filij Dei, ut Scriptura dicit:
Ego dixi Dij estis, & filij excelsi omnes, UNUS tamen est NATURA FILIUS
& UNIGENITUS de Patre, per quem omnes Filij appellantur: ita & Spiritus
quidem sunt multi: sed UNUS est, qui verè ex ipso Deo procedit, & ceteris
omnibus vocabuli ac sanctificationis suæ gratiam donat. Plures sc. sunt SPI-
RITUS MINISTERIALES, quod declarat Apostolus Hebr. I, ult. & David
dicens: Qui facit ANGELOS suos SPIRITUS & c. Idem paulò post l. al-
leg. ad c. 8, 23. non per modum decidentis: sed interrogantis propo-
ponit illud: Quid ergo, sicut primitiæ areæ, & primitiæ torcularis ejusdē
liquoris est, cujus torcular, itane videbitur, & quod dicitur primitiæ Spi-
ritus, ex MULTIS reliquis SPIRITIBUS SANCTIS & beatis unus aliquis esse
præcipuus? Respondet nunc duplici modo, sc. primo distingvendo in-
ter SPIRITUS MINISTERIALES qui multi sunt, allegato loco in Ep. ad
Hebr. c. I, ult. & SPIRITUM adoptionis, ac hujus primitias, per quem scil.
adoptatus aliquis in Filium possit primitivorum Ecclesiæ, quæ in cælis est so-
ciari. Multum autē differre, à ministerialib; Spiritibus SPIRITUM SAN-
CTUM, cujus primitias Paulus cum sui similibus habere se dicit. Respondet
secundò: Apud Apostolum Paulum diversa DONA vel charismata S. SPI-
RITUS sæpe MULTOS SPIRITUS nominari allegato loco I. Cor. XIV, 32.
quorum omnium donorum quicquid est summum & magnum sine dubio con-
secuti sint Apostoli, atq; sic primitias Spiritus, ut idonei essent Ministri N. T.
& c. Apparet non sine manifesto crimine falsi Origeni dogma imputa-
ri, per SPIRITUM S. intelligi congregationem omnium Spirituū An-
gelicorū, & hoc sensu agnitos Origeni multos Spiritus Sanctos. Eadē ra-
tio Cypriani, qui constanter ep. 70. ad Jan. & 74. ad Pomp. item l. de S.
UNUS, inquit, SPIRITUS SANCTUS est à Patre & Filio procedens.*

qui longè plus, & longè est, quàm me.
 Quicquid sit, manifestum id saltem ex di-
traditiones, prophetarumq; divina vaticin-
 dem, uti rerū divinarū mysteria ad ipsas
 teroqui talium ex asse ignaras, nec studio
 terentur, ipsaq; eadem in literas vicissim
 Quibus in terminis si *Baronio* risisset sub-
 ret temerè, qui dicam ei isthoc nomi-
 enim longè ille VIR evagatus ulterius,
 tum non ipsos fecisse Christianos legitu-
 in jus quodammodò vocitari, nimiaq;
 tatis merebatur. Cui quidem *Epicharmus*
 το ἀπιστῶν, revocari identidem in anin-
 Quà ipsà etiam tam salubri, quàm necessa-
 sublestæ maximè fidei Scriptor, NICEPH-
 struendus fuerat, qui, nescimus quæ non
 gussto PRIMOGENITO DEO POSITA; I-
 BRÆO PUERO, oraculum Delphicum,
 TERRISq; EXCEDERE jubente, fab-
 cap. 17. nugatus est. Nil nos tutius arbit-
 ut auream *Augustini* (quanquam abs sem-
 mum hoc casu dissentientis, & quæ *Aug-*
 ta insinuaret, tanquam genuina hinc in-
 quamur regulâ, nihilq; firminus esse credan-
 dos quoslibet alienos, si hac de re contend-
 fulciendos, si rectè sapuerint, quàm ut dic-
 CHRISTO ea proferantur, quæ in judeora-
 dicibus. Quæcumq; enim aliorum Prophetia
 STUM JESUM gratiâ producuntur, putari
 Christianis conficta esse. Ita sanctissimò Pat-
 47. Sed satis, & plus fortè quam satis, de I-
 CIVES ACADEMIÆ honoratissimi svavis

major.
 æori
 senti-
 s, ce-
 smit-
 suas.
 no fo-
 Ar
 tan-
 ausâ
 eduli-
 έμνα-
 erat.
 ione,
 IS in-
 b Au-
 e HE-
 CERE,
 lib. i.
 quàm
 mini-
 rela-
) fe-
 ncen-
 que
 de
 nt co-
 HRI-
 t abs
 18. c.
 obis,
 pub-
 blica